

מסורת הש"ס

(א) ס"א ל"ב, (ב) ודרן, ז"ק.
(ג) וברכות מ, (ד) ונתניה ג,.
(ה) ס' כ"ז של ז' רגלים, (ו) ונ"י
הערוך ערך חמח דומה
למחזיק הכהנים ס' כמך
למחזיק הכהנים עול מ"ז חזן
חזן מקום כ"ט, (ז) לקמן ג,.
(ח) ונ"א כשהקריב ששטרלה
לפניה דבר מ', (ט) ובראשית
(י) ע' שיליה, ז"ק, (כ) ונ"י
הסיד, ז"ק, (ל) ז"ק מ"ז וכתב
שיחזר לשון הוא וז"ה כפ"י.
ז"ק.

תורה אור השלם

1. רחש לבי דבר טוב אמר
אני מעש למלך לשוני עט
2. סוס צדור: ההלים מה ב
3. לקח נזבאת וברח
ותנב אתי ולא הגדת לי
ואשליח בשמחה ובשרים
בתך ובכנרת:
בראית לא כו
3. וכל מנחה אשר תאפה
בתנור וכל נעשה
המקריש וכל מנחה בתנור
המקריב אפה לו תהיה:
ויקרא ט
4. ובי תקרב קרבן
מנחה מאפה תנור סלת
חלות מצות בלולת בשמן
ורקיק מצות משחים
בשמן:
ויקרא כ ד

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה מ"ט דרי"ה
דס"ל דמרחשם: (3) ר"ה
מלכות ימי מונח בחוסי כנס
הבנא בנמות: (3) ר"ה דומה
ימי וכליטות ללמא מהבא
דכתב במרחשם כנ"ל
הסד"ה: (7) ר"ה תטר תטר
לפין מיעוט חזר מיעוט אל
לכרות חזר גרמא:

דבינו גרשום

"זו שמה זה מנחה המנדב ולא עלי
 (ה) יאה מנחה עד שיבא אליהו:
 כלבוס. גולדוויץ' כלי עשוי מעץ מנחת
 שלני יהודים (א) באלמנטות
 כלפי פנים כוא (ב)
 ומזריח חוכו גומות
 גומות. וכשנכנס מנחה
 גומות. (א) באלמנטות
 גומות. (א) באלמנטות

בנומות: דומה כמין תפוחי
הכרסים: (בב) בלוטות גלגליץ
הכלים: בלוטות שקריות קשטיות
כדמרגמות: (ישעיה ו) כללה וכלן
כנוטות: (ו) ובכלוטה: ואומר וכלן
נעשה: יגו' אלמא. מדהכה כמי
תרחשת: והכל ב: כחז על מחבת
ש"מ: על שם כליו נקראו דיו כפה וזו
עמקה: מתנ' נופם. קינה מעור
קטן: מקום שפיתת קינה אחת:
רעפים: טיבליש: יורות הערביים.
יורות: על חומר מקום ומקום אומן
ואופין: בהן תלות: רבי יהודה אומר
ב'. לרופא מין מעור הוא: מנחם

עצמוק היה הכלי כמין
תפוחי הברתים עגול כולו
חוצץ סמקום הכינוס ונמוך
שאני עבה הרבה; וכן
שמי בלוטי היוונים פרי
האלונים; כופת תנור קטן
הוא כדי שמיחת קדרה
אחת רעפים לבינים; יורות
עריבים, היינו אלפסות של
אבן: תנור תנור קרוב

שמן במקום אחד וכשמיני
 יכה: מרחשם. לשון רמב"ם
 ה' אלל"ה שוליה צפין אלל
 תשה וכמו (שם דף ה:) כף

מתני' האומר *הרי
במרחשת במרחשת ל
מחבת למרחשת מרח
אין לה כיוסו דברי ר
בן גמליאל אומר *מ
רוחשין ^{16 ב} ^{15 ב} (רכין)
קשין: גמ' מאי טעמ
מרחשת דתניא אחר
לכי דבר רותי ומחבת
כדאמרי אינשי ^{17 ב} ^{16 ב}
מחבת דתניא אמחב
נחבאת לברוח מרד
כדאמרי אינשי ^{17 ה}
אלא גמרא ¹⁷ גמיר
גמליאל אומר כו': כ
וכל נעשה מרחשו
ועל מחבת ת"ר ^{18 ב} ^{17 ב}

מספקא להו אי על ש
שום מעשהי' ובי"ה
ומרחשת שמה ודומ
ויכשבצק מונח בתוכ
הברתים וכמין בלוש
ונעשה במרחשת וע
שום ^א הכלים נקרא
מתני' ^ב הרי עלי ברת
כופה ^ג ולא מאפה
העריבים ^ד יהודה אומ
כופה הרי עלי מנחת
שלות ומחצה רקיקין
נשוא רקבן אחר: ^ה גמ
ולא מאפה כופה ול
מאפה וזרות העריבים
תנור שני פעמים לה

שמעון אומר תנור ר
שתהא אפייתן בתנור
בתנור וזי אית ליה
והתנן ר' שמעון אומי
שתי הלחם ולחם
פגאני
בבית פאני
הקרישין לשום תנור:
לא יביא מחצה [וכו']
בשתקריב לעשות ר
אמר רבי יהודה מ
מנחת מאפה שלא
מנחה קרבן אחד אמר

ל: יבוא מחסה חלום כו'.
ל: ריקיון: מפני שכן קרבן
מנחה מחסה תנור וכלו את
קדש שום קרבן: כשרום כעו
לשם תנור. כשקידשנה ל
דעתך: דבר ראש. כלומר

גוה הוא כמו פי' הקונטרס שהביאו תוס'

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות סג.

דאזיינעם אס כן יכול למנוח אברא וי"ל דבפרק כל הפסולין (נחמס) דף (ג.) משקינן דמיך למיבה שמייה דאזיינעם:

מספיקא מהו. אי על שם כלין נקראו מחבת ומרחשת שגמרחשת בעי לאחיייה ונפיה או על שם מעשייה

על שם רחמיס (כח) (רחמיס הלז או רחמיס שפמיס) וכיון דלא ידעינן להי נתבין אי ארחמיס הלז או ארחמיס שפמיס יחא מונח עד שיבא אליהו כי פירס בקונטרס ועל חסם נקט לפירושו אי על שם כלבין נקראו דלפי פשיטא ליה לשם מעשיהן איכא נפקויין אי ארחמיס הלז נתבין ומביא מרחמיס אי ארחמיס הפה ומביא במחבת לפיכך נראה דנקט הפה על שם כלבין למימר דמספקא לן אי כלי נדר או למנחה נתבין וא"ת ואמאי יחא מונח מספק מרחמיס נתבין ודף מרחמיס מספק כדאשכחן לקמן (דף קא.) פירשמי ואזני יודע מה פירשמי שיש לו להביא כל הספקות לפטור עולמו מנדר וי"ל דמיירי כגון דאמר מעות הללו או סולת זה למרחמיס ומיחו קשה דלתמן מעות הללו איבא מעות כל חולין וקשה מרחמיס יחא דאם כלי נדר יחא הלז נקט בזה ויש

לומר כגון שהספרים מעוות והקדשין
למחשבת כמו שדירשו חכמת הלשון:
אז ע"פ מעשיהו, ולומר לנו
לשם שמאל דלמה רב
אשי בריש מילתין (דף ג:) מחמת
לשם מחשבת במנא קא פקסא
ומחשבת במנא קא פקסא:

ובשרות אבית פאני. פירש בקונטרס: אלמלא דליץ תנור מקדש מדכשיות אצית פאני ואין נפסקות ביולא ואין גראה לפרש כן כדפי' בס"ק (ד"ה פ"ט. ד"ה ר"ל) ואין למתה מאי קא דמזליא פאשית שמי הללו ולחם הפנים לאפסית מנחת מאפה תנור הא אמר בסוף התכלת (לפ"ל נ"ה) אמר רבא על מצבת מלמד שטעוין כלי ואי אפי' לא מאתמול איפסלה חל בליתו וה"ו מאפה תנור רבנן למחר שטעוין חל וליחא

דמור של מנחות במקדש אבל של שמי הלחם ולחם הפנים לא במקדש ו"ל דבש" דס סחולת (והחם זש) מוכח דלא הוה במקדש אלא חד תמור של מתנת סהיה לשמי הלחם ולחם הפנים ולמנחות ולא דמי להסיה דתכלת דגבי מנחות לא אמר רחמנא עשה במנחת עשה בתמור עשה במנחת אבל בתמינות אמר רחמנא על מחבת בשקן עשה (ויקרא ט:)
הדרן עקך כל הפנחות

א. מחצה חלות ומחצה ריקקין תלמוד לומר 'קרבן
י. קך ולא שנים ושלשה קרבנות אמר לו רבי שמעון
רבי'
ר' ירמיה בפרק אלו מנחות (לקמן ע"ה). כל המנחות באות עשר חה לא יביא
ד. ששנים כחובים במנחה אחת: גמ' תנור תנור. (ד' ב"ר) ואין ריבוי
ין כחבי (סע' י) וכל המנחה אשר תאפה בתנור: הקדישן בתנור. שהתנור
וכשרות אביס פאני. חוץ לחומת ב"ר העורר חומה אחת וכן ב"ר שמה
גלה יאמר על מנה לאפסותה בתנור אני מקדישה: ובי קטריז. קרבן
צר זה רשות הוא ולא חובה שאם לא יצלה לא יקריב מנחה:
וכי

[illegible]

עין משפט
נר מצודה

פח א מ"י פ"ו מהל' מטה"ק
הלכה ב (פ"ש):
פח ב מ"י פ"ג שם הלכה ו:
ג (מ"י פ"ג שם הלכה כג):
צ ד מ"י פ"ו שם הלכה א:

לעזי רש"י

גלוארין, עץ סרוק (כעין)
מחבת לאפיפות עשויה
משני חלקים שהבצק לחץ
ביניהם).
גלגל"ץ (גלגל"ץ). בלוטם.
קשטני"א (קישני"א). אלת.
טיבל"ש (טוילי"ש).
רעפס.

מוסף רש"י

ויבשרות בבית פאגל נכל
 ירושלים, דקא פגל אפיין
 נמי בחור (דקא צה) בית
 פאגל, מקום לפנים מן חומת
 העיר ונדון ירושלים לכל
 דבריו (משהדן יד) כל שוא
 בחור יקרא הכותן של
 ירושלים יקרא בית פאגל
 (משהדן יד)
 חרור על כל המנחות

יפה מקובצת

[א] חִיבֵת רִכְיָן נִמְתָּקִי
 [ב] חִיבֵתוֹ דְּרִי יוֹסֵי נִמְתָּקִי
 [ג] אִינְשֵׁי כָּאֵל מִבֵּחַ נִמְתָּקִי
 [ד] חִיבֵתוֹ מִמִּדְרֵי לֵב נִמְתָּקִי
 [ה] כִּינֹר מִשְׁמַח אֹמְרוֹ לֵב נִמְתָּקִי
 [ו] לִבְלִיָּן [ז] לִבְלִיָּן [ח] שֹׁמֵר
 [ט] אֹמְרֵי רִצְוָה
 [י] חֲדָרֵי עֵצִי וְחֲדָרֵי זָבִיחִי
 [יא] חֲדָרֵי עֵצִי [יב] שְׂכֵסֶת
 [יג] אֲבִיט אֶת בֵּיתִי נִמְתָּקִי
 [יד] הַמְחַנֵּה לֵאחֲרֵי אִשְׁתִּי
 [טו] וְגַד [יז] מִשְׁמִיעֵהוּ
 [יח] מִשְׁמִיעֵהוּ [יט] כִּינֹר שִׁחֵר
 [כ] לִמְחַבְּרֵי לֵב נִמְתָּקִי
 [כא] נִמְתָּקֵי לֵשׁ [כב] מִחֲבֵרֵה
 [כג] מִלֵּב דְּרִאָן [כד] עֵקֶל הָרִי
 [כה] מִמְּחֻרְשֵׁי לֵב נִמְתָּקִי
 [כו] כְּלִי וּמִכַּח הַסֶּפֶק
 [כז] יֵהָיֶה [כח] וְהִרְדִּיף מִחֲבֵר
 [כט] בְּמִשְׁמִיעֵהוּ [ל] מִדֶּה

[illegible]

נשיה רוחשין ולא היה האור
א"י אחו מכלל שהיו מסופקים
מספקא להו אי על שם בליין
שת שפתים וכיון ולא ידעינן
ראה למרש [אי על שם בליין]
מקדש כי אם כלי אחד מחבת
מוצא עד שיבא אליהו. ת"א:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones